

Γραμματική-Σύνταξη

ἴκνεῖται < ρ. ἀφικνέομαι –οὔμαι	εν. ἀφικνεῖται, παρ. ἀφικνεῖτο, μέλλ. ἀφίξεται, αόρ. β' ἀφίκετο, πρκμ. ἀφίῃται, υπερσ. ἀφίῃτο ομόρρ.: ἀφιξη, ικανός, ικέτης
στερούμεθα και ἔστερούμεθα < ρ. στερέομαι -οὔμαι	ομόρρ.: στέρηση, αποστέρηση, υστέρημα στερητικός (πρβλ. στερητικό σύνδρομο)
ἔαν < ρ. ἔάω-εῶ	μέλλ. ἔασειν, αόρ. ἔῶσαι, πρκμ. εἰάκέναι
πέφυκας < ρ. φύομαι	ορ. πέφυκας, υπ. πεφυκυῖα ἦς, ευκτ. πεφυκυῖα εἴης, προστ. πεφυκυῖα ἴσθι
σαφῆ	αιτ. πληθ. ουδετ. γένους, ὁ, ἡ σαφής, (παραθ. σαφέστερος, σαφέστατος) τό σαφές
κάμοι, κάμέ, οὔνεκα	καί ἐμοί, καί ἐμέ, οὔ ἔνεκα (στα δύο πρώτα κράση με κορωνίδα, στο τρίτο κράση αλλά υπερτερεί η δασεία)
εὐγενής	ονομ. εν. θηλ. ὁ, ἡ εὐγενής, το εὐγενές,
χρῶμαι	ομόρρ. χρῆμα, χρήση, κατάχρηση
οὐ γάρ Κρέων...τον μέν προτίσας ... τον δε ἀτιμάσας	Δυο ευθείες ερωτηματικές προτάσεις ολικής αγνοίας
τάφω	αντικείμενο στο προτίσας ἔχει ἢ δοτ. οργανική

Η Γνώση με τρόπο απλό και κατανοητό!

τάφου	αντικείμενο στο <i>ἀτιμάσας ἔχει</i>
τον μέν... τον δε...	επιμεριστική παράθεση
τώ κασιγνήτῳ	ετέθη σε αιτιατική αντί της αναμενόμενης γεν. διαιρετικής στο <i>τον μέν... τον δε</i> (σχήμα καθ' όλον και μέρος)
ἔντιμον	προληπτικό κατηγορούμενο στο <i>Ἐτεοκλέα</i>
ἄκλαυτον... ἄθαπτον...θησαυρόν...	κατηγορ. στο αντικ. <i>νέκυν</i>
Κρέοντα	υποκ. στα <i>κηρύξαντα ἔχειν ...νεῖσθαι... ἄγειν...</i> (ετεροπροσωπία)
σαφῆ	προληπτικό κατηγορούμενο στο <i>ταῦτα</i>
παρ' οὐδέν	εμπρόθ. προσδ. παραβολῆς σε θέση κατηγορούμενου

Χαρίκλεια Μυττά, φιλόλογος